

ת"פ 49144/07/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אקרע

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 49144-07-15 מדינת ישראל נ' אקרע
בפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אקרע

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אטיאס

הכרעת דין

כתב האישום:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה - עבירות על סעיפים 406(ב) ו-384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. כמו כן מיוחסת לנאשם כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה על סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 4.4.15 בין השעות 01.30-07.00 נכנס הנאשם באופן בלתי ידוע לדירה ברח' היבנר בפתח תקווה (להלן: "הדירה") וגנב מתוך מגירה בסלון ארנק ובו כסף מזומן בסכום 1,000 ₪, כרטיסי אשראי, מעטפה ובה 6,000 ₪ במזומן וטלפון נייד מסוג אייפון 6 (להלן: "הרכוש").

בתגובתו לכתב האישום, כמפורט בפרוטוקול מיום 8.11.15, כפר הנאשם במעשים שיוחסו לו בכתב האישום. הנאשם אישר כי באותה תקופה לא היו ברשותו אישורי כניסה או שהייה בתחומי מדינת ישראל, אך לדבריו לא שהה כלל בישראל במועד האירוע ואת מכשיר הטלפון המדובר רכש בשכם. לנוכח גרסתו זו של הנאשם הובאו בפני מכלול הראיות הנוגעות לאירוע. מטעם התביעה העידו בני הזוג פסטרנק, בעלי הדירה, ומר יובל קזס, אשר לטענת המאשימה העסיק באותה עת את הנאשם בעבודות ניקיון בבניין בו ממוקמת הדירה. כמו כן הוגשו בהסכמה מסמכים שונים שנאספו ונערכו על ידי צוות החקירה, ובראשם פלטי שיחות ואיכונים של מכשירי הטלפון שנתפסו בידי הנאשם. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד. אתאר כעת בקצרה את עיקרי הראיות, ובהמשך אדון במשמעויותיהם ואפרט מסקנותיי.

תמצית ראיות התביעה:

בכל הנוגע לעצם התרחשותה של ההתפרצות והגניבה נשמעו בפני עדויותיהם של בעלי הדירה, בני הזוג פסטרנק. עדויותיהם היו דומות זו לזו ולמעשה לא היו שנויות כלל במחלוקת. על פי המידע שמסרו, בלילה שבין 3.4.15 ל-

4.4.15, ערכו בדירה את סדר חג הפסח, בנוכחות בני משפחה רבים. בין היתר ארחו את דודתה של הגב' פסטרנק, אשר מסייעת בעוזרת פיליפינית. אותה עוזרת הייתה זכאית לתשלום בסך ₪ 6,000 ועל כן הוכנס סכום זה במזומן למעטפה והונח במגירה בארון הסמוך לכניסה לדירה, לצד ארנקו של מר פסטרנק שבו היו אלף ש"ח נוספים, כרטיסי אשראי ומסמכים נוספים ולצד מכשיר הטלפון החדש של הגב' פסטרנק, מסוג אייפון 6. המגירה הייתה סגורה, אך לא נעולה. במהלך החג עצמו שהו החוגגים דרך קבע בסלון, ואיש מהם לא פתח את המגירה או הוציא ממנה דבר.

האירוע הסתיים בשעת לילה מאוחרת. הדודה והעוזרת נסעו לדרכן, ואילו יתר בני המשפחה נותרו ללון בדירה. דלת הכניסה נסגרה וננעלה ובסלון הבית, בטווח של מטרים ספורים מאותה מגירה, נמו את שנתם כמה מילדי המשפחה. בין השעה 2:00 לערך לבין השעה 7:00 היו בני המשפחה כולה שקועים בתרדמה. כשקמו בבוקר לא חשו בדבר, ורק במוצאי החג, כשפתחה הגב' פסטרנק את המגירה ולא מצאה את מכשיר הטלפון שלה החל החשד מתעורר, ומשלא נמצא גם כל זכר לארנקו של מר פסטרנק ולמעטפה ובה סכומי הכסף במזומן, הבינו בני המשפחה כי בעת שנמו את שנתם נכנס מאן דהו לדירה, בדרך בלתי ידועה ומבלי שהותיר אחריו סימני פריצה, פתח את המגירה וגנב את הרכוש שהוחזק בה.

בעקבות גילוי הגניבה, הגישו בני הזוג תלונה במשטרה, ובחלוף כשלושה ימים רכשו עבור הגב' פסטרנק טלפון חדש, גם הוא מסוג אייפון 6. לאחר הרכישה עדכן מר פסטרנק וסנכרן את המכשיר החדש באמצעות שירות "ICLOUD". או אז "ירדו" למכשיר הטלפון, בין היתר, אסופת תמונות אשר לא היו מוכרות לבני הזוג. כאשר עיינה הגב' פסטרנק בתמונות אלה זיהתה בהם להפתעתה את מי ששימש, במהלך תקופה של כשנה עובר לאותו יום, כאיש הניקיון של בניין המגורים שלהם. הגב' פסטרנק הבהירה כי הזיהוי הנו וודאי, שכן פגשה בעובד הניקיון פעמים רבות, משום שנהג לעבוד, בין היתר, בימי חמישי, יום העבודה החופשי שלה שבו היא שוהה דרך קבע בדירה. עוד הבהירו בני הזוג כי אותו אדם הועסק באמצעות קבלן ששמו יובל קזס, שעדותו תפורט מייד. הדיסק ובו התמונות שאותרו במכשיר הטלפון החדש של הגב' פסטרנק, הוגש לעיוני וסומן ת/12, וכן הוגשו שתי תמונות ספציפיות מתוך הדיסק הנ"ל, אשר סומנו ת/12 א' ו-ת/12 ב'.

מר יובל קזס העיד גם כן מטעם התביעה, והציג עצמו כבעל עסק לניקוי חדרי מדרגות ולתיקונים מזה כ-15 שנה. במהלך עדותו הראשית הציגה בפניו התובעת את התמונות ת/12 א' ו-ב' והוא אישר כי אחת מהתמונות הללו הוצגו לו בעת שנחקר במשטרה וכי זיהה בה אדם שהיה מוכר לו בשם "חיים", אשר עבד אצלו מספר חודשים קודם לכן בעבודות ניקיון מזדמנות. קזס אף מסר בעדותו את מספר הטלפון ששימש את אותו "חיים": 052-6289514. עם זאת, כאשר הופנה במהלך העדות אל הנאשם, שישב באולם בית המשפט, טען כי אינו מכיר אותו. הוא מסר כי הנאשם אכן דומה לאדם שבתמונות, אך אותו אדם מבוגר מהנאשם, נהג להתהלך "עם כיפה וזקן" ודיבר עברית טובה כישראלי לכל דבר.

עוד הוגשו לעיוני בהסכמה פלטי שיחות ואיכונים מפורטים, אשר התייחסו למספרי הטלפון: 052-6289514 ו-058-6289514. הפלטים המלאים הוגשו צרובים על גבי הדיסק ת/6. כמו כן הוגשו בנפרד הרשומות הספציפיות מתוך ת/6, המבססות לכאורה מיקומם של הטלפונים בעיר פתח תקוה בסמוך למועד המשוער של ביצוע הגניבה. רשומות אלו סומנו ת/7 ועולה מהם כי מכשיר הטלפון שבו הותקן קו מספר 052-6289514 אוכן ביום 3.4.15 בשעה 18:53:36 בסקטור "קניון מרכז ברוך פ"ת" (רשומה 1660 בפלט הרלבנטי ב-ת/6), ואילו הטלפון שמספרו

058-6289514 אוכן באותו סקטור ממש לאורך כעשרים שיחות רצופות, החל מיום 2.4.15 בשעה 23:01 (רשומה 353 בפלט הרלבנטי מתוך ת/6) ועד ליום 4.4.15 בשעה 17:03 (שם, רשומה 371), לרבות מספר רב של שיחות מאוכנות בשעות הערב של יום 3.4.15. בנוסף הוגש המסמך ת/8, אשר אף הוא לקוח מתוך אחד הפלטים שב-ת/6, וממנו עולה כי ביום 7.4.15 בין השעות 14:13:45 ועד 14:21:59 בוצעו 3 שיחות יוצאות מטלפון 052-6289514, בעת שקו זה היה מותקן על גבי מכשיר הטלפון (המכונה: "ברזל") שנגנב מהגב' פסטרנק, וזאת על פי "מספר הברזל" או IMEI, המופיע בפלט (ראו רשומות 1734-1736 והשוו למספר המתועד ב-ת/5).

גרסת הנאשם:

בטרם אתייחס לעדות הנאשם בפני, אזכיר בקצרה את המידע שמסר הנאשם במהלך שלוש ההודעות שמסר בעת שנחקר במשטרה ביולי 2015. אציין כבר עתה כי ההודעות כולן נגבו בשפה העברית, ובפתח ההודעה הראשונה ת/1 הבהיר הנאשם כי הוא מבין את החשדות וכי למד עברית במסגרת קורס בו נטל חלק בשכם. במסגרת הודעתו זו טען כי עבד לאחרונה בתחומי מדינת ישראל בשנת 2013 ומאז לא שהה כלל באזור העיר פתח תקוה. הוא אינו מכיר אדם בשם יובל קזס, ואף את תמונתו אינו מזהה. כמו כן לא עבד מעולם בעבודות ניקיון ברחוב היבנר בפתח תקוה.

בהמשך נשאל לגבי שני טלפונים ניידים שנתפסו ברשותו, וטען כי הם שייכים לו וכי רכש אותם בשכם מיד שנייה. המדובר במכשיר מסוג אייפון שחור שעליו קו של רשת ג'וואל הפלסטינית ובמכשיר סמסונג שעליו מותקן מספר 058-6289514. לדבריו, החזיק בעבר גם בקו מספר 052-6289514, אך לפני מספר חודשים עבר לחברת גולן טלקום ואז קיבל את הקו החדש תחת הקידומת 058. בשלב זה נשאל מפורשות: **"חוץ ממך מי עוד משתמש במספרי הטלפון האלה?"** והשיב: **"זה טלפונים ומספרים שלי, רק אני משתמש במספרים האלה, הם כל הזמן איתי"** (ת/1 ש' 32-33). לבסוף, כאשר הוצגה בפניו אחת התמונות מתוך ת/12 זיהה את עצמו בתמונה וכשנשאל כיצד הגיעה התמונה לתוכנת iCLOUD של המתלוננת, הסביר כי ייתכן שרכש מיד שנייה טלפון גנוב המקושר ל-iCLOUD של אדם אחר.

במסגרת הודעתו השנייה ת/2 חזר הנאשם על גרסתו לפיה במהלך שנת 2015 לא שהה כלל בתחומי מדינת ישראל. החקירה התמקדה גם הפעם בנתוני הטלפונים של הנאשם, ובמסגרתה מסר כי הקו שקידומתו 058 היה מותקן כל העת על גבי מכשיר הסמסונג שנתפס ברשותו. בהמשך נשאל פעם נוספת האם היו המכשירים כל העת ברשותו והשיב בחיוב, אך הפעם כשנשאל מי עוד השתמש בהם, מסר כי **"הגלקסי הלבן כל הזמן אצלי. האייפון לפעמים בבית, לפעמים באוטו"** (ת/2 ש' 46-49). כאשר נשאל מדוע שינה גרסתו בנוגע לשימוש הבלעדי שלו בטלפונים תלה זאת בקשיי שפה ובקשיי זיכרון.

בהמשך חקירה זו נשאל אם היה ברשותו במהלך התקופה הרלבנטית מכשיר אייפון 6 ומסר כי לפני מספר חודשים רכש מכשיר מסוג זה בחנות בכפר עבד בשטחים, אך בחלוף שבוע לערך החזיר את המכשיר לחנות בשל תקלה וקיבל את כספו בחזרה. לדבריו, במהלך אותו שבוע התקין על גבי האייפון שרכש את כרטיס הסיים של המספר 052-6289514. את פעולה זו ביצע בעודו בחנות, על מנת לוודא כי המכשיר אשר נמכר לו אכן עובד. עוד מסר כי הוריד לאותו מכשיר

את התמונות שהוצגו לו מהדיסק 12/ת, כפי שהוא נוהג לעשות לגבי כלל מכשירי הטלפון שברשותו. כאשר עומת עם הטענה לפיה מכשיר הטלפון שלו אכן בפתח תקווה ביום 3.4.15 ענה כי זה לא ייתכן וכי הוא עבד באותה תקופה ברפדיה בשכם.

בפתח הודעתו האחרונה 3/ת הדגיש פעם נוספת, כפי שעשה גם במסגרת 2/ת, כי טלפון הגלקסי הלבן ועליו המספר שקידומתו 058 היה מצוי כל הזמן בכיסו, בעוד האייפון המנוי על רשת ג'וואל לא תמיד היה ברשותו (3/ת ש' 1-3). על אף דברים ברורים אלה טען בהמשך כי היו מקרים בהם לקחו ממנו חברים את הסמסונג ליום או יומיים, אך התקשה להסביר מדוע שינה פעם נוספת את גרסתו (שם, ש' 10-23). הוא עומת עם העובדה כי שני מספרי הטלפון שלו, הן בקידומת 052 והן בקידומת 058 אוכנו ביום 3.4.15 בפתח תקווה, אך עמד על כך שלא היה במקום.

על אף שהודעותיו במשטרה הוגשו בהסכמה וללא הסתייגות, בחר הנאשם לפתוח את עדותו בפני בכך שטען כי ביקש להיחקר בנוכחות מתורגמן לשפה הערבית. הוא הסביר כי הוא אמנם מבין עברית, אך מתקשה בהבנת מילים מסוימות, ובמיוחד כאשר הוא מצוי תחת לחץ ומתקפה מילולית מצדו של חוקר המשטרה. בהמשך החקירה הראשית סיפר על כך שנתפס כשברשותו שני מכשירי טלפון וטען כי האייפון, שעליו רשת ג'וואל, היה ברשותו כל הזמן ואילו הסמסונג, שעליו המספר הישראלי, היה עם קו פתוח ועל כן נמסר על ידו לשימושם של חברים ושל בני משפחה. הוא עמד על כך שלא נכנס לישראל ב-2015 ושב וטען כי את האייפון 6 רכש בחנות יד שנייה בשכם וכי מעולם לא פגש בגב' פסטרנק.

במהלך חקירתו הנגדית אישר כי החזיק בקו שקידומתו 052 וכי במרץ או אפריל 2015 החליף לאותו מספר בקידומת 058. הוא עומת עם דבריו ב-1/ת לפיהם שני הקווים היו במחיצתו תמיד, וטען כי לא כך היו פני הדברים וכי לעיתים נשאר אחד הקווים ברכב, אצל חברים או אצל בני משפחה. לדבריו, השיב לחוקר ב-1/ת את מה שהשיב משום ששאל בצורה כללית ולא על תאריך מסוים. אז עומת עם הפער שבין דבריו ב-2/ת וב-3/ת על כך שהסמסונג היה כל העת ברשותו, והאייפון הוא שנותר לעיתים בבית או ברכב, לבין עדותו הראשית בביהמ"ש לפיה האייפון הוא שהיה כל העת בכיסו ואילו מכשיר הסמסונג הוא שנמסר לאחרים. בתגובה, עמד הנאשם על גרסתו העדכנית כפי שנמסרה בבית המשפט וטען כי יכול להיות שאמר את הדברים במשטרה בטעות משום שלא היה לו מתורגמן. כשעומת שוב עם האמור ב-1/ת טען כי החוקר "**רושם מה שהוא רוצה**" (עמ' 25 ש' 28-29) וכי התבלבל בשל הלחץ הרב שהפעיל עליו החוקר.

בהמשך החקירה עומת עם העובדה לפיה איכוני הטלפונים מצביעים על נוכחותו בפתח תקווה, והשיב כי ייתכן שהטלפון שימש אז את חבריו. עוד טען כי הגב' פסטרנק משקרת בעדותה בדבר זיהוי תמונתו. באשר לתמונות עצמן, אישר הנאשם כי העלה לאותו אייפון 6 שרכש את תמונותיו וביניהן 12/ת א' ו-12/ת ב'. באשר להתאמה בין מספר הטלפון שלו לבין המספר שמסר יובל קזס בעדותו, אמר הנאשם: "**יכול להיות שהוא נתן סתם מספר. אני יכול לקחת את המספר שלך ולהגיד שאת עבדת אצלי**" (עמ' 27 ש' 25). לבסוף, הציג הנאשם את דו"ח התעבורה נ/1, שניתן לו ביום 8.4.15 בשעה 18:10 בגין עבירת תעבורה שביצע באזור צומת תפוח הסמוכה לשכם. מסמך זה הוצג על ידו על מנת להפריך את ראיות האיכון ולהראות כי בפועל שהה בשטחים בעת שעל פי הנטען שהה בתחומי מדינת ישראל.

דין והכרעה:

מעדויותיהם האמינות של בני הזוג פסטרנק עולה בבירור כי בשלב כלשהו, לאחר שתם סדר פסח כהלכתו בשעות הקטנות של ליל 4.4.15, ועד למוצאי החג, נכנס מאן דהו לדירה, פתח את המגירה בה הוחזק הרכוש, נטל את אותו רכוש, לרבות מכשיר הטלפון של הגב' פסטרנק, ועזב את הדירה מבלי שאיש חש בכך. ככל הנראה אירעו הדברים במהלך הלילה, בעת שכל בני הבית ישנו, אך תיתכן האפשרות כי הכניסה לבית וגניבת הרכוש התרחשה מאוחר יותר במהלך אותו יום, עד לחשיפת הגניבה במוצאי החג.

עוד ניתן לקבוע בבירור כי בחלוף כשלושה ימים בלבד, ביום 7.4.15, לא יאוחר מהשעה 14:13:45, הוחזק מכשיר הטלפון שנגנב מהדירה על ידי הנאשם. מסקנה זו נובעת מהאמור בפלט ת/8, ממנו עולה כי בשעה זו בוצעה שיחת טלפון מכרטיס סים שמספרו 052-6289514, אשר הנאשם מאשר כי היה בשימוש, בעת שזה היה מותקן במכשיר ("ברזל") שנגנב מהגב' פסטרנק. מסקנה זו מעוגנת גם בדברי הנאשם עצמו, אשר אישר כי התקין את הסיים הנ"ל לפרק זמן קצר בטלפון מסוג איפון 6, ואף העלה לאותו טלפון את תמונותיו המתועדות בדיסק ת/12, תמונות אשר אותרו בהמשך על ידי בני הזוג פסטרנק במכשיר הטלפון החדש שרכשו, לאחר סנכרון המכשיר החדש באמצעות שירות "ICLOUD".

הנאשם החזיק אפוא במכשיר הטלפון הגנוב, כשלושה ימים בלבד לאחר שנגנב מדירתם של בני הזוג פסטרנק בפתח תקוה. בנסיבות אלה עותרת התביעה להרשיעו בביצוע ההתפרצות והגניבה על יסוד החזקה שבעובדה בדבר "סמיכות ההחזקה" או "החזקה התכופה", מכוחה רשאי בית המשפט לקבוע כי המחזיק ברכוש גנוב, בסמוך לאחר גניבתו, מעורב בביצוע הגניבה גופה. המחזיק יכול כמובן לספק הסבר המפרך את תוקפה של החזקה, אך בהיעדר הסבר אשר יש בו כדי לעורר ספק סביר, ובהיעדרה של תזה סבירה חלופית המעידה על כשרות ההחזקה, בכוחה של החזקה להביא להרשעה לא רק בעבירות של החזקת רכוש גנוב, אלא אף בעבירת הגניבה או ההתפרצות שקדמה לה.

בהתאם לפסיקה, על בית המשפט להתייחס לשלוש שאלות מרכזיות. תחילה עליו לקבוע האם מדובר אכן בחזקה "תכופה" בעלת ערך ראיתי, בהתחשב בטיב החפץ ובלוחות הזמנים הרלבנטיים. לאחר מכן עליו לבחון האם עלה בידי הנאשם לספק הסבר סביר להחזקת הנכס, אשר מאיין את כוחה של החזקה. לבסוף, ככל שסבור בית המשפט כי החזקה שרירה וקיימת וכי הסבריו של הנאשם אינם יכולים לעמוד, עליו לקבוע האם בנסיבות הקונקרטיות של המקרה שבפניו די בחזקה הנ"ל, ובראיות הנוספות שהובאו, כדי לבסס אחריותו של הנאשם לעבירת ההתפרצות והגניבה גופה, או שיש בהן כדי לקשור אותו ברמת הוודאות הנדרשת להרשעה בפלילים רק לעבירות חמורות פחות כגון קבלת נכס שהושג בפשע או בעוון.

במקרה שלפני מדובר כאמור בהחזקה במכשיר טלפון נייד, כשלושה ימים לאחר שנגנב במהלך התפרצות או כניסה לדירת מגורים. הניסיון המצטבר מעיד על כך שמדובר בנכס סחיר אשר עובר לא פעם מיד ליד במהירות ובקלות יחסית, כך שעוצמתה של החזקה שקמה במקרה זה לחובת הנאשם אינה גבוהה, ובהתאם לכך אף הנטל המוטל עליו לספק

הסבר סביר לאופן בו הגיע הטלפון לידי אינו מצוי ברף גבוה. הסבר כגון זה שמסר בהודעותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט, לפיה רכש את הטלפון מיד שניה בחנות בשטחים עשוי, אם ימצא אמין, לעמוד בנטל ה"ל ולאין את הממד המפליל הנלווה להחזקת הנכס הגנוב בסמוך לאחר גניבתו.

אלא שבעניינו של הנאשם הצטברו מספר ראיות כבדות משקל נוספות, הקושרות אותו לדירה ולגניבה. אמנם אין בנמצא ראיה ישירה הקושרת אותו למעשים, אך הנאשם מקושר לזירה ולמעשים בשורה ארוכה של ראיות נסיבתיות בלתי תלויות, שבכוחן המצטבר לשלול כל תרחיש סביר חלופי אשר אינו כולל את מעורבותו בהתפרצות, או לכל הפחות את ידיעתו כי מקורו של הטלפון הגנוב שברשותו באותו מעשה התפרצות וגניבה. כמו כן, לא ניתן לתת כל אמון בגרסתו של הנאשם, אשר מסר גרסאות שקריות בעליל, כמו גם גרסאות מתפתחות ומתחמקות שאין מנוס מדחייתן, ואפרט.

הנאשם טען כאמור במפגיע, לאורך כל חקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט, כי לא שהה כלל בתחומי מדינת ישראל במהלך שנת 2015. אלא שהנאשם זוהה בוודאות על ידי הגב' פסטרנק, כמי ששימש כמנקה חדר המדרגות בבניין מגוריה במהלך השנה שקדמה להתפרצות. אינני מתייחס בהקשר זה לזיהוי בבית המשפט, זיהוי אשר משקלו נמוך באופן טבעי, אלא לזיהוי בתמונות ת/12, שנגלו לעיניה במכשיר הטלפון החדש שרכשה, לאחר הסנכרון שבוצע באמצעות "ICLOUD". אזכיר, בהקשר זה, כי הנאשם מאשר כי הוא שמופיע בתמונות וכי הוא אף זה שהעלה את התמונות הללו למכשיר הטלפון המדובר.

באופן בלתי תלוי, זוהה הנאשם בצורה דומה גם על ידי המעסיק יובל קזס. במהלך עדותו בבית המשפט אמנם לא זיהה קזס את הנאשם, וטען כי העסיק אדם דומה לו אך מבוגר יותר. ואולם, כשעיין בתמונות ת/12 א' ו-ב', הן בעת שנחקר במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, זיהה קזס בתמונות את האדם שהעסיק. כאמור, אין כיום מחלוקת על כך שהאדם המצולם בתמונות הללו הנו הנאשם, ועל כן מתחייבת המסקנה כי קזס זיהה אף הוא, כמו הגב' פסטרנק לפניו, את הנאשם, כמי שעסק מטעמו בעבודות ניקיון בבית המגורים בו ממוקמת הדירה, תקופה קצרה עובר להתפרצות ולגניבה. במאמר מוסגר אציין כי בתמונה שסומנה ת/12 א', בה הנאשם מזוקן, נחזה הוא להיות מבוגר יותר מכפי שנראה בבית המשפט בעודו מגולח למשעי, ויתכן כי זוהי הסיבה לכך שקזס לא זיהה אותו בבית המשפט. הסבר חלופי נעוץ ברושם המובהק לפיו ביקש קזס להרחיק את עצמו מהנאשם ככל שיוכל, שכן כמי שהעסיקו, בהעדר אישורי כניסה, שהייה ועבודה, עלול הוא למצוא את עצמו בעתיד גם כן על ספסל הנאשמים. על רקע זה ניתן גם להבין את ניסיונו לייחס לנאשם עברית מושלמת, את השם העברי "חיים" וכן חזות "יהודית", הכוללת כיפה וזקן. יהיו ההסברים אשר יהיו, זיהה קזס כאמור את אחת התמונות מתוך ת/12, אשר אין חולק כי מצולם בה הנאשם, כמי שעבד בבניין, ובכך אימת וחיזק את טענותיה של הגב' פסטרנק.

מקור בלתי תלוי שלישי המעיד על הנאשם כמי שעבד במקום במהלך שנת 2015, על אף הכחשתו העיקשת, הנו במספר הטלפון שמסר קזס בעדותו. כזכור, העיד קזס כי עובדו המכונה "חיים" עשה שימוש בטלפון שמספרו 052-6289514. והנה, מעיד הנאשם עצמו, הן במשטרה והן בבית המשפט, כי מדובר במספר שהיה בשימוש באותה תקופה, עד שבמהלך חודש מרץ או אפריל 2015 רכש מספר דומה בקידומת 058 בחרת גולן טלקום. התוצאה היא שהטענה לפיה עבד הנאשם בניקיון מטעמו של קזס בבניין בו ממוקמת הדירה שנפרצה מוכחת משלושה מקורות שונים ובלתי תלויים: זיהוי ע"י הגב' פסטרנק, זיהוי מטעמו של קזס וזיהוי באמצעות מספר הטלפון שהיה ברשותו, הוא המספר

ששימש את קזס על מנת ליצור קשר עם העובד מטעמו. לפיכך, אין מנוס מהמסקנה כי הנאשם שיקר במצח נחושה כשטען כל העת כי לא נכנס כלל לישראל במהלך שנת 2015 ובוודאי שלא שהה בפתח תקוה או עבד בבנין בו ממוקמת הדירה.

לכך יש להוסיף את המסקנות המתחייבות מפלטי האיכון. כפי שהובהר לעיל, אוכנו שני המספרים אותם משייך הנאשם מפורשות לעצמו, הן המספר 052-6289514 והן המספר הזהה ברשת גולן טלקום 058-6289514, בתחומי העיר פתח תקוה, בערבו של חג הפסח, בסמוך למועד הגניבה. על פי הפלטים ת/6 ו- ת/7 אוכן קו מספר 052-6289514 ביום 3.4.15 בשעה 18:53:36 בסקטור "קניון מרכז ברוך פ"ת", ואילו הטלפון שמספרו 058-6289514 אוכן באותו סקטור ממש לאורך כעשרים שיחות רצופות, החל מיום 2.4.15 בשעה 23:01 עד ליום 4.4.15 בשעה 17:03, לרבות מספר רב של שיחות מאוכנות בשעות הערב של יום 3.4.15. לנאשם אין כל הסבר משכנע לעובדות מפלילות אלה, והגרסאות שמסר לגביהן סותרות ומתפתחות ואינן מעוררות כל אמון.

כזכור, מסר הנאשם בהודעותיו כי קו הטלפון שמתחיל בקידומת 058 היה מותקן כל העת על גבי מכשיר הסמסונג הלבן שנתפס ברשותו כשנעצר בחודש יולי 2015, לצד מכשיר מסוג אייפון 4 בצבע שחור. במהלך חקירותיו במשטרה התבקש להתייחס לשאלת השימוש בטלפונים הללו, ובהודעתו הראשונה מסר כאמור תגובה נחרצת וחד משמעית ולפיה: **"זה טלפונים ומספרים שלי, רק אני משתמש במספרים האלה, הם כל הזמן איתי"**. בהודעתו השנייה, ככל הנראה לנוכח ההכרה בדבר התוצאות האפשריות של ביצוע איכונים על ידי המשטרה, ניסה לסגת מתגובה נחרצת זו וטען כי **"הגלקסי הלבן כל הזמן אצלי. האיפון לפעמים בבית, לפעמים באוטו"**. על גרסה זו חזר כאמור גם בתחילת הודעתו השלישית, אך בהמשך מסר גרסה חדשה ושלישית לפיה היו מקרים בהם לקחו ממנו חברים דווקא את מכשיר הסמסונג ליום או יומיים. בבית המשפט, לעומת זאת, מסר גרסה שונה ורביעית ולפיה דווקא האיפון היה ברשותו כל הזמן ואילו הסמסונג הוא זה שנמסר על ידו דרך שגרה לשימושם של חברים ושל בני משפחה.

הנאשם מסר אפוא 4 גרסאות שונות לגבי השימוש שעשה במכשירי הטלפון שנתפסו ברשותו, וניכר היה כי שינה את גרסאותיו בהתאם לחומר הראיות ולשאלות שהוטחו בו. גרסתו הראשונית והאמינה ביותר הייתה כי שני המכשירים היו בשימוש הבלעדי. בהמשך, ניסה להרחיק עצמו, תחילה ממכשיר אחד, ולאחר מכן מהאחר, מבלי שהיה בכוחו למסור כל הסבר משכנע לשינוי הגרסה התכופים. לבסוף, בבית המשפט, ובסתירה מוחלטת לגרסאות שמסר ב-ת/2 ובתחילת ת/3, ניסה לשכנע כי קיימת אפשרות לפיה מכשיר הסמסונג נושא הקידומת 058, אשר קושר אותו בבירור לזירת ביצוע העבירה לנוכח ממצאי האיכון, כלל לא היה בידיו, אך מדובר באופן ברור בגרסה כבושה ושקרית, אשר נועדה כל כולה לחלץ את הנאשם בדיעבד מהמסקנות הברורות המתחייבות מראיות האיכון.

הנאשם תלה כזכור את חלק משינויי הגרסה בקשיי השפה, וטען כי הבנתו הלקויה בעברית גרמה לו למסור, תחת לחץ החקירה, מידע בלתי מדויק. לאחר שנתתי דעתי לדבריו אלה, אני דוחה טענה זו מכל וכל. אזכיר כי הודעות הנאשם הוגשו בהסכמה וכי גובה ההודעות לא זומן כלל לעדות. עיון בהודעות עצמן מגלה כי הנאשם אישר כי הוא מבין עברית, לא ביקש כלל להיעזר במתורגמן והשיב תגובות בהירות ומפורטות לכל השאלות שנשאל. גם במהלך עדותו בבית המשפט עשה דרך כלל שימוש בשפה העברית, ונעזר במתורגמנית רק לעיתים רחוקות, על מנת לוודא עד תום פירושה של מילה מסוימת. הרושם הבלתי אמצעי המובהק שהתקבל מעדותו היה כי גם אם עברית אינה שפת אימו, הרי שהוא

שולט בה היטב ומסוגל לתקשר בה ללא קושי ומבלי שניתן להיאחז באי הבנה של מילה כזו או אחרת כמקור לגרסאות השקריות והסותרות שסיפק.

כאמור, מצביעים דו"חות האיכון על כך שמכשירים שעליהם שני מספרי הטלפון המקושרים לנאשם, על פי עדותו שלו, נמצאו ערב חג הפסח בפתח תקווה. אחד המכשירים אף אוכן באזור פ"ת לאורך כל יום 3.4.15, וכן ערב קודם לכן ואף למחרת היום, בחג הפסח עצמו. בשים לב לראיות שהוצגו, אין לי כל ספק כי היה זה הנאשם שהחזיק במכשירים אלה ושהה בתחומי העיר פתח תקווה במועדים בהם בוצעה גניבת הרכוש מתוך דירתם של בני הזוג פסטרנק, וזאת על אף הכחשותיו הנמרצות, אשר כפי שראינו אינן ראיות לאמון.

עוד ראוי לציין כי דו"ח התעבורה נ/1 אותו הציג הנאשם במטרה להפריך את נתוני האיכון, דווקא מאמת אותם שכן עיון ב-ת/6 ברשומה 439 בפלט המתייחס לקידומת 058 מגלה כי ביום 8.4.15 בשעה 18:26:43 נרשמה שיחה מהטלפון הנ"ל שנקלטה בסקטור "בית העלמין כפר תפוח". שיחה זו תואמת את האמור בדו"ח בדבר שהייתו של הנאשם באזור צומת תפוח כרבע שעה קודם לכן, ומעידה בבירור על כך שמכשיר הטלפון הנ"ל היה ברשותו, ולא ברשות אדם אחר כלשהו. מרשומה זו ומקודמותיה אף ניתן לשחזר לכאורה את המסלול שעשה הנאשם באותו יום, במהלכו שהה בשעות הבוקר באזור לוד ומושב ניר צבי, ובשעות הצהריים המאוחרות שם פעמיו חזרה לכיוון שכם, תוך שהוא עובר בסמוך לאריאל ולאחר מכן לצומת תפוח, והכל בניגוד לטענותיו לפיהן כלל לא נכנס לתחומי ישראל.

אם נסכם את כל שנאמר עד כאן, הרי שבניגוד לטענתו השקרית לפיה לא נכנס לישראל בשנת 2015, עבד הנאשם דרך קבע ולאורך חודשים בעבודות ניקיון בבית המגורים בו ממוקמת הדירה שנפרצה. יתרה מכך, על אף הכחשותיו הנמרצות, שהה הנאשם באזור פתח תקווה, כלומר בסמוך למקום הגניבה, במועד בו בוצעה הגניבה. על רקע נתונים אלה יש לבחון מחדש את הסבריו של הנאשם לגבי האופן בו הגיע לידי, לכל המאוחר בתוך 3 ימים, מכשיר הטלפון שנגנב במהלך אותו אירוע. הנאשם טען כזכור כי רכש את הטלפון הגנוב באקראי מחנות יד שניה בשכם, אך לאור הנסיבות שנחשפו ברי כי לא ניתן לתת כל אמון בגרסה זו. הנאשם מבקש לשכנע כי בדרך מקרה נזדמן לידו לרכוש דווקא את המכשיר שנגנב מהבית בו עבד בפתח תקווה, במהלך גניבה שהתרחשה בעודו שוהה בפתח תקווה. גרסה מעין זו משוללת כל יסוד של סבירות או היגיון, וככזו אין בכוחה להטיל ספק כלשהו, בוודאי לא ספק סביר, במסקנה האחת והיחידה המתחייבת ממכלול הראיות הנסיבתיות שהוצגו, ולפיה היה הנאשם מעורב במעשי ההתפרצות והגניבה, וכך הגיע מכשיר הטלפון לידי. עוד ראוי להזכיר כי הנאשם טען בעדותו כי הכניס את כרטיס הסיים שהיה ברשותו למכשיר הטלפון הגנוב בעודו שוהה בחנות בו רכש את הטלפון בשכם, אלא שעל פי דו"חות האיכון שהה הנאשם ביום 7.4.15 בשעות אחה"צ, מועד בו הוכנס הסיים למכשיר, לא בשכם כי אם בפתח תקווה (ראו ת/6 רשומות 405-408 בפלט המתייחס לקידומת 058), והדברים מדברים בעד עצמם.

עוצמתן של הראיות הנסיבתיות לחובת הנאשם גבוהה, גרסתו שקרית והסבריו אינם מקימים כל ספק. על רקע זה יש ממש בעתירת התביעה להרשיע את הנאשם באחריות לכלל המעשים, לרבות אקט ההתפרצות לדירה. עם זאת, למען הזהירות בלבד, בהעדר ראיה ישירה המעידה על כך שהנאשם עצמו נכנס לדירה, בשים לב לפרק הזמן שחלף עד לשימוש הראשוני שעשה בטלפון הגנוב ובהעדר אינדיקציה לכך שיתר הפריטים שנגנבו התגלגלו לידי, אני מוצא לנכון להרשיע את הנאשם, חלף עבירות הרכוש המיוחסות לו בכתב האישום, בעבירה של קבלת נכס שהושג בפשע - עבירה

על סעיף 411 לחוק העונשין. הראיות אינן מותירות כל ספק כי בעת קבלת מכשיר הטלפון הגנוב לידי הנהג הנאשם מודע לנסיבות בהן נגנב, ולכך שהושג במהלך התפרצות לדירה, ועל כן מתקיימים בו כלל יסודות עבירה זו. בנוסף, בהעדר מחלוקת על כך שלנאשם לא היו אישורי כניסה ושהייה בתחומי מדינת ישראל, ולנוכח המסקנה המתחייבת לפיה שהה הנאשם בתחומי המדינה במועד הנקוב בכתב האישום, יורשע הנאשם גם בעבירה של כניסה שלא כדין - עבירה על סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

בשולי הדברים אציין כי לא התעלמתי מטענות הסניגור לגבי קיומם של מחדלי חקירה, שבמרכזם הטענה כי במהלך חקירת המשטרה לא נחקרו המטפלות הפיליפיניות שנכחו בדירה בערב החג, כמו גם יתר בני המשפחה שנכחו במקום. אבהיר כי ספק רב בעיניי אם אכן קיים מחדל חקירה באי ביצוע פעולות אלה, בהעדר בסיס ראיתי המקום חשד סביר למעורבות בגניבה כלפי מי מהם. עוד אזכיר כי אפילו מדובר היה במחדל, הרי שאין בעצם קיומו כדי להצדיק באופן אוטומטי את זיכוי הנאשם, ומשמעות המחדל נבחנת אל מול התשתית הראייתית כולה. בשים לב למכלול הראיות שפורטו אין באי ביצוע פעולות החקירה הנטענות כדי לקפח הגנתו של הנאשם או להקים ספק באשמתו.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה על סעיף 411 לחוק העונשין ובעבירה על סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ו, 19 ינואר 2016, במעמד הצדדים